

Væ segregatis Numine legibus !
Quæ lex honesti, quæ superest fides ?
Nutant, semel submota ab aris,
Atque ruunt labefacta iura.

Auditis ? effert impia concius
Isanientis grex sapientiæ ;
Brutæque naturæ supremum
Nititur asseruisse numen.

Nostræ supernam gentis originem
Fastidit excors : dissociabilem,
Umbras inanes mente captans,
Stirpem hominum pecudumque miscet.

Heu quam probroso gurgite volvitur
Vis impotentis cæca superbiæ.
Servate, mortales, in omne
Iussa Dei metuenda tempus,

Qui *vita* solus, certaue *veritas*,
Qui recta et una est ad Superos *via*.
Is reddere ad votum fluentes
Terrigenis valet unus annos.

Nuper sacratos ad cineres Petri
Turbas piorum sancta petentium
Is ipse duxit ; non inane
Auspicium pietas renascens.

Iesv, futuri temporis arbiter,
Surgentis ævi cursibus annue :
Virtute divina rebelles
Coge sequi meliora gentes.